

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2001

Utgiven i Helsingfors den 15 februari 2001

Nr 124—129

INNEHÅLL

Nr		Sidan
124	Lag om ändring av lagen om transport av farliga ämnen	305
125	Statsrådets förordning om ändring av 1 och 2 § statsrådets beslut om svåra och långvariga sjukdomar samt om läkemedel som används vid behandling av dessa och enligt sjukförsäkringslagen ersätts med 100 eller 75 procent av det belopp som överskrider den stadgade fasta självriskandelen	317
126	Undervisningsministeriets förordning om ändring av undervisningsministeriets beslut om priser per enhet för anläggningsprojekt inom undervisnings- och biblioteksväsendet	320
127	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om anordnande av övervakning av ekologiskt producerade jordbruksprodukter, livsmedel och alkoholdrycker	321
128	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets beslut om avgifter som skall uppbäras för tillsynen över vissa fiskerivaror och fiskanläggningar	327
129	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av 1 § jord- och skogsbruksministeriets beslut om avgifter som skall uppbäras för köttbesiktning och för tillsynen över vissa anläggningar inom köttbranschen	328

Nr 124

Lag

om ändring av lagen om transport av farliga ämnen

Given i Helsingfors den 9 februari 2001

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 2 augusti 1994 om transport av farliga ämnen (719/1994) 6 a och 7 §, dessa lagrum sådana de lyder, 6 a § i lagarna 1075/1995 och 1250/1996 samt 7 § delvis ändrad i nämnda lagar 1075/1995 och 1250/1996,
ändras 2, 3, 5, 6, 8, 9, 11—13, 15, 16 och 18 §, rubriken för 7 kap. och 20—24 §,
av dessa lagrum 5 § sådan den lyder i nämnda lag 1250/1996, 6, 8 och 24 § sådana de lyder delvis ändrade i sistnämnda lag, 20 § sådan den lyder i lag 1596/1995 och 23 § sådan den lyder i lag 642/1999, samt
fogas till lagen nya 10 a och 10 b §, ett nytt 3 a kap. samt nya 16 a, 16 b och 17 a § som följer:

2 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på transport av farliga ämnen

1) på väg,

2) på järnväg och i annan spårtrafik,
3) med luftfartyg inom finskt område och med finska luftfartyg utanför finskt område,
4) med finska fartyg inom och utanför finskt vattenområde samt med utländska fartyg inom finskt vattenområde.

Denna lag tillämpas också på transport av

RP 180/2000
TrUB 12/2000
RSv 207/2000

Rådets direktiv 99/36/EG (31999L0036); EGT nr L 138, 1.6.1999, s. 20

farliga ämnen inom hamnområden och på flygplatser i den utsträckning som anges nedan i denna lag.

Denna lag gäller dock inte

1) bulktransport av farliga ämnen till havs och på inre vattenvägar eller transport med olje-, kemikalie- och gastankfartyg,

2) lagring, flyttning eller annan hantering av farliga ämnen inom ett fabriks- eller upplagsområde, när åtgärden inte hör nära samman med väg-, järnvägs-, fartygs- eller lufttransport,

3) transport med fritidsfarkoster.

Förutom på transport tillämpas denna lag även på förpackningar, tankar och fordon avsedda för sådan transport av farliga ämnen som avses i 1 och 2 mom.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *farliga ämnen* sådana ämnen som på grund av sin explosions-, brand- eller strålningsfarlighet, giftighet, frätande verkan eller annan motsvarande egenskap kan medföra skada för människor, miljön eller egendom; vad som i denna lag bestäms om farligt ämne, tillämpas även på farliga blandningar, föremål, redskap, varor, tomma förpackningar, genetiskt modifierade organismer och mikroorganismer,

2) *transport* egentlig transport, lastning på transportmedel, lastning, lossning och hantering av farliga ämnen samt av kollin och tankar som innehåller farliga ämnen,

3) *tillfällig förvaring* sådan tillfällig förvaring i fordon, järnvägsvagn, container, transporttank eller terminal som hör nära samman med transporten,

4) *vägtransport* sådan transport och tillfällig förvaring på väg som avses i vägtrafiklagen (267/1981) samt transport som sker inom hamn-, upplags- och fabriksområden, flygplatser eller andra motsvarande områden, när den hör nära samman med transport på en sådan väg som avses i vägtrafiklagen; som vägtransport anses dessutom transport i terräng som avses i terrängtrafiklagen (1710/1995) enligt vad om sådana transporter

närmare bestäms genom förordning av statsrådet,

5) *järnvägstransport* sådan transport som sker inom ett järnvägsnät, inklusive hantering och tillfällig förvaring av vagnar på bangårdar liksom även hantering av kollin i terminaler samt spårtrafik inom hamn-, upplags- och fabriksområden eller motsvarande områden när den hör nära samman med järnvägstransport,

6) *fartygstransport* transport av styckegods med fartyg när godset transporteras i förpackningar, transporttankar, containrar eller på andra motsvarande sätt,

7) *lufttransport* transport med luftfartyg,

8) *ministeriet* kommunikationsministeriet,

9) *besiktningsorgan* en organisation som har rätt att vidta åtgärder som förutsätts för påvisande av att för transport av farliga ämnen avsedda förpackningar och tankar samt till dem anslutna tillbehör överensstämmer med kraven på det sätt som bestäms i denna lag och med stöd av den,

10) *transportabel tryckbärande anordning* tankar och förpackningar som är sådana transportabla tryckbärande anordningar som avses i rådets direktiv 1999/36/EG om transportabla tryckbärande anordningar samt ventiler och andra tillbehör till dem.

Vad som i denna lag bestäms om förpackningar och tankar gäller också ventiler och andra tillbehör till dem.

Närmare bestämmelser om definitionen av tillfällig förvaring kan vid behov utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 §

Ministeriet som tillsynsmyndighet

Den högsta ledningen och styrningen av tillsynen över iakttagandet av denna lag samt bestämmelser som utfärdats med stöd av den ankommer på ministeriet. I angelägenheter som rör transport av farliga ämnen biträds ministeriet av en delegation, om vilken bestäms genom förordning av statsrådet.

6 §

Övriga myndigheter

Iakttagandet av denna lag samt av bestäm-

melser som utfärdats med stöd av den övervakas av sjöfartsverket, Luftfartsverket, tullverket, polismyndigheterna, Banförvaltningscentralen, gränsbevakningsväsendet, hamnmyndigheterna, säkerhetsteknikcentralen, Fordonsförvaltningscentralen och strålsäkerhetscentralen, var och en inom sitt verksamhetsområde, enligt vad som bestäms i denna lag och närmare genom förordning av statsrådet. Om dessa myndigheters övriga uppgifter inom sitt verksamhetsområde i anslutning till transport av farliga ämnen samt om inhemska och utländska myndigheters samarbete bestäms i denna lag och vid behov genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet kan bestämmas om uppgifter som ankommer även på andra myndigheter inom deras verksamhetsområden och som avser att garantera säker transport av farliga ämnen.

Militärmyndigheterna utövar tillsyn över transporter av farliga ämnen utförda under kontroll av försvarsmakten på väg, i luften, till havs och på inre vattenvägar samt över transporter av farliga ämnen med försvarsmaktens fordon, fartyg eller luftfartyg. Om övrig tillsyn över försvarsmaktens transporter av farliga ämnen samt om samarbetet mellan tillsynsmyndigheter bestäms vid behov genom förordning av statsrådet.

Tillsynen över transporter av farliga ämnen med gränsbevakningsväsendets fartyg eller luftfartyg utövas av gränsbevakningsväsendet.

8 §

Avsändarens allmänna skyldigheter

Avsändaren samt vid fartygstransporter avlastaren och avsändaren ansvarar för att ett farligt ämne som överlämnats för transport är klassificerat och förpackat och förpackningen märkt samt överlämnat för transport så som avses i denna lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Avsändaren samt vid fartygstransporter avlastaren och avsändaren ansvarar för att det farliga ämnets benämning och klassificering samt andra uppgifter som fordras blir korrekt antecknade i transportdokumenten. Trans-

portdokumenten skall tillställas transportören så som bestäms genom förordning av statsrådet och vid behov närmare genom förordning av ministeriet. I fråga om fartygstransporter utfärdas de närmare bestämmelser som behövs om hur transportdokumenten skall tillställas transportören dock genom beslut av sjöfartsverket och i fråga om lufttransporter genom beslut av Luftfartsverket.

Bestämmelser om transportdokumenten och åtgärder i anslutning till dem utfärdas genom förordning av ministeriet. I fråga om fartygstransporter utfärdas de närmare bestämmelser som behövs om nämnda frågor dock genom beslut av sjöfartsverket och i fråga om lufttransporter genom beslut av Luftfartsverket.

9 §

Transportörens skyldigheter

Transportören skall se till att det fordon, den vagn, det fartyg eller det luftfartyg som används vid transport av farliga ämnen kan användas för detta ändamål och att fordonet vid vägtransport är bemannat på behörigt sätt.

Transportören skall se till att den personal som deltar i transportverksamheten tillräckligt väl känner till de bestämmelser som gäller transport av de farliga ämnen som transporteras.

Av den som utövar flygverksamhet krävs tillstånd till lufttransport av farliga ämnen, om internationella standarder eller rekommendationer förutsätter att tillstånd skall krävas eller om det med avseende på transportsäkerheten är motiverat att tillstånd krävs. Om detaljerna när tillstånd krävs bestäms vid behov genom förordning av statsrådet. En förutsättning för beviljande av tillstånd är att den sökande med hjälp av sin utbildning, givna anvisningar och tillgängliga metoder kan garantera säkerheten vid hanteringen av farliga ämnen i alla skeden av lufttransporten. Närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av tillstånd och om beviljandet av tillstånd kan utfärdas genom beslut av Luftfartsverket. Tillstånd beviljas av Luftfartsverket.

10 a §

Passagerarens skyldigheter

Passageraren skall underrätta föraren eller transportören om farliga ämnen som transporteras som resgods. Närmare bestämmelser om skyldigheten att underrätta kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Transport av farliga ämnen som resgods kan begränsas eller förbjudas, om ämnena kan medföra risk- eller olyckssituationer under transporten. Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om begränsning av eller förbud mot transport av farliga ämnen som resgods och om resgodsets beskaffenhet och mängd samt hur det skall förpackas.

Närmare bestämmelser om farliga ämnen som passagerare och besättningsmedlemmar transporterar som resgods utfärdas vid behov genom förordning av ministeriet. I fråga om fartygstransporter utfärdas närmare bestämmelser om nämnda frågor dock genom beslut av sjöfartsverket och i fråga om lufttransporter genom beslut av Luftfartsverket.

10 b §

Skyldighet att utse säkerhetsrådgivare

Den som bedriver transport av farliga ämnen på väg eller järnväg samt i anslutning till dessa transporter utför förpackning eller lastning eller idkar annan verksamhet i anslutning till säkerheten vid transport av farliga ämnen skall utse en säkerhetsrådgivare för att följa och styra denna verksamhet samt utreda med vilka metoder uppdrag i anslutning till transport av farliga ämnen kan utföras så säkert som möjligt.

Säkerhetsrådgivaren skall inneha ett intyg över ett prov som mottagits av Fordonsförvaltningscentralen och som visar att personen i fråga besitter tillräcklig sakkunskap om transport av farliga ämnen och de uppgifter som föreskrivits för rådgivaren.

Om skyldigheten att utse säkerhetsrådgivare, dennes sakkunskap, de prov som förutsätts för erhållande av intyg och intyget samt om säkerhetsrådgivarens övriga kompetens och uppgifter samt om övriga omständigheter

i anslutning därtill bestäms närmare genom förordning av statsrådet.

11 §

Övriga skyldigheter

Om avsändarens, avlastarens, transportörens, lastarens, mottagarens, förpackarens samt övriga parter andra än i 8—10, 10 a, 10 b och 13 b § angivna skyldigheter i samband med transport av farliga ämnen, såsom anmälningar om olyckor och risksituationer och andra anmälningar om transporten, märkning och lastning av transportenheten samt meddelande av säkerhets- och andra transportanvisningar, kan närmare bestämmelser utfärdas genom förordning av statsrådet.

12 §

Personalens behörighet

Den som transporterar farliga ämnen på väg skall förutom körkort ha ett körtillstånd som berättigar till transport av farliga ämnen enligt vad som bestäms närmare genom förordning av statsrådet. Om den utbildning som förutsätts för erhållande av körtillstånd, proven och körtillståndet samt om utbildningsarrangören bestäms genom förordning av statsrådet. Genom förordning av ministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om det praktiska genomförandet av nämnda saker.

Den som deltar i järnvägstransport av farliga ämnen skall ha den behörighet som uppgiften förutsätter enligt vad som närmare bestäms genom förordning av statsrådet.

Den vars uppgifter annars omfattar sådana uppgifter i anslutning till transport av farliga ämnen som inverkar på transportens säkerhet skall ha för uppgifterna lämplig behörighet enligt vad som bestäms närmare därom genom förordning av statsrådet. Genom förordning av ministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om det praktiska genomförandet och de tekniska detaljerna. Genom förordning av statsrådet kan dessutom bestämmas att den som deltar i transport av farliga ämnen inom hamnområden och på flygplatser skall ha för uppgifterna lämplig

behörighet. Genom förordning av ministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om tekniska detaljer i anslutning till behörigheten.

13 §

Allmänna krav vid transport av farliga ämnen

Ett farligt ämne skall förpackas och transporterats så att det hålls kvar i förpackningen eller tanken under transporten. På kollits, tankens eller transportmedlets utsida får inte finnas något av det farliga ämnet.

På framställning av kommunen kan ministeriet begränsa transport av farliga ämnen inom ett område, på en väg eller på en vägsträcka, om transporten kan medföra betydande fara för människor, miljön eller egendom. När begränsningen uppställs skall det tillses att möjligheterna att transportera farliga ämnen inte får inskränkas mer än vad som är nödvändigt för att avvärja faran i anslutning till transporterna.

Genom förordning av statsrådet bestäms om tekniska detaljer i samband med transport av farliga ämnen samt om anmälningar och beredskapsplaner i anslutning till transport av farliga ämnen.

Om samlastning av farliga ämnen i samband med flyttning inom hamnområden och på flygplatser, flyttning av järnvägsvagnar inom hamnområden samt om tillfällig förvaring av farliga ämnen i terminaler, på bangårdar, inom hamnområden och på flygplatser och om säkerhetsrapporter i anslutning därtill bestäms vid behov genom förordning av statsrådet.

Om konstruktion, utrustning och besiktning samt märkning av tankarna på specialfordon som används för bränsletransporter på flygplatser i samband med flygverksamheten kan bestämmas genom förordning av statsrådet.

3 a kap.

Förpackningars och tankars säkerhet

13 a §

Förpackningars och tankars överensstämmelse med kraven

Förpackningar och tankar som används för

transport av farliga ämnen skall tillverkas, besiktas och användas så att de inte äventyrar någons hälsa, säkerhet eller egendom eller miljön. Förpackningar och tankar skall uppfylla kraven i denna lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Om dessa krav bestäms närmare genom förordning av ministeriet. I fråga om fartygstransporter utfärdas närmare bestämmelser dock genom beslut av sjöfartsverket och i fråga om lufttransporter genom beslut av Luftfartsverket.

13 b §

Skyldigheter för den som släpper ut förpackningar och tankar på marknaden

Den som släpper ut en transportabel tryckbärande anordning på marknaden skall kunna påvisa att den tryckbärande anordningen samt konstrueringen och tillverkningen av den uppfyller föreskrivna krav.

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller också den som

1) exporterar en transportabel tryckbärande anordning till en stat som hör till Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

2) vid transport tar i bruk en transportabel tryckbärande anordning vars överensstämmelse med kraven inte har påvisats,

3) tillverkar en transportabel tryckbärande anordning för eget bruk vid transport eller för att överlåta den till någon annan.

Genom förordning av statsrådet bestäms närmare om märkning om överensstämmelse i anslutning till påvisande enligt 1 mom. och om annat påvisande av överensstämmelse med kraven. Om de dokument som behövs för att påvisa överensstämmelse med kraven och om förvaringen av dem bestäms genom förordning av ministeriet.

Genom förordning av statsrådet kan bestämmas att skyldigheterna enligt 1—3 mom. också skall tillämpas på andra förpackningar och tankar än transportabla tryckbärande anordningar och på transportabla tryckbärande anordningar för fartygs- och flygtransporter.

13 c §

Besiktningensorgan och deras uppgifter

Besiktningensorganen har rätt att utföra sådana uppgifter som krävs för att påvisa att förpackningar och tankar som används för transport av farliga ämnen överensstämmer med kraven och genom vilka det säkerställs och styrks att en förpackning och tank uppfyller kraven enligt 13 a §. Sådana uppgifter är godkännanden, besiktningar, provningar och andra uppgifter som krävs för att påvisa överensstämmelse med kraven samt de åtgärder som anknyter till dem och de uppgifter som ålagts besiktningensorganen vid förfaranden för bedömning av överensstämmelse, förfarande för förnyad bedömning av överensstämmelse och förfaranden för återkommande kontroll enligt bilagorna till det direktiv som nämns i 3 § 1 mom. 10 punkten och de åtgärder som anknyter till dessa uppgifter. Om besiktningensorganens uppgifter bestäms närmare genom förordning av statsrådet och om de förfaranden som skall iakttas i samband med uppgifterna genom förordning av ministeriet.

De i 1 mom. avsedda uppgifter som krävs för att påvisa att förpackningar och tankar som används för transport av radioaktiva ämnen överensstämmer med kraven utförs dock av strålsäkerhetscentralen eller av i 1 mom. avsedda besiktningensorgan enligt vad som bestäms närmare genom förordning av statsrådet.

Om besiktningensorganets rätt att anlita underentreprenörer för delåtgärder som ingår i de i 1 mom. avsedda uppgifter som utförs för att påvisa överensstämmelse med kraven bestäms genom förordning av statsrådet. Besiktningensorganet ansvarar för de åtgärder som vidtagits av underentreprenörer.

Uppgifter som utförts och åtgärder som vidtagits av utländska besiktningensorgan för att påvisa överensstämmelse med kraven godkänns, om detta förutsätts i Europeiska gemenskapens rättsakter eller i internationella avtal som är bindande för Finland. Genom förordning av statsrådet kan bestämmas om annat godkännande i Finland av sådant påvisande av överensstämmelse med kraven som utförts utomlands eller av ett utländskt

besiktningensorgan eller en utländsk myndighet, om överensstämmelsen har påvisats med beaktande av likadana säkerhetskrav som gäller i Finland.

13 d §

Erkännande av besiktningensorgan

Ministeriet, säkerhetsteknikcentralen eller strålsäkerhetscentralen erkänner ett besiktningensorgan att utföra uppgifter som avses i 13 c § 1 och 2 mom. enligt vad som bestäms närmare genom förordning av statsrådet. I beslutet om erkännande anges besiktningensorganets uppgifter samt fastställs omfattningen av den tillsyn som skall utövas över besiktningensorganet och andra arrangemang som ansluter sig till tillsynen. Erkännande kan meddelas för viss tid. I beslutet kan också uppställas andra krav, begränsningar och villkor som gäller organets verksamhet och som säkerställer att uppgifterna utförs på behörigt sätt.

Uppgifter enligt 13 c § 1 mom. som krävs för att påvisa att de förpackningar och tankar som används vid transporter enligt 6 § 2 mom. vilka utförs under kontroll av försvarsmakten överensstämmer med kraven, kan utföras även av en sådan militär inrättning eller militärmyndighet som huvudstaben har erkänt. Ett sådant besiktningensorgan skall i tillämpliga delar uppfylla de krav som i denna lag ställs på besiktningensorgan, och i fråga om det iakttas även i övrigt i tillämpliga delar vad som i denna lag bestäms om besiktningensorgan.

Genom förordning av statsrådet bestäms om ansökan om erkännande.

13 e §

Förutsättningar för erkännande av besiktningensorgan

För att ett besiktningensorgan skall erkännas förutsätts att

1) organet är funktionellt, kommersiellt och ekonomiskt oberoende och pålitligt; om besiktningensorganets uppgifter, enligt vad som närmare bestäms genom förordning av statsrådet, sköts av en avskild och identifierbar del

av en juridisk person anses inte besiktningsorganet förlora sin pålitlighet eller sitt oberoende till följd av detta,

2) organet förfogar över de lokaler, redskap och system som behövs för att besiktningsuppgifterna skall kunna utföras på ändamålsenligt sätt,

3) organet har en tillräckligt stor och yrkesskicklig personal för att uppgifterna skall kunna utföras på ändamålsenligt sätt,

4) lönen till de personer som utför besiktningsorgansuppgifter inte är beroende av antalet utförda uppgifter eller resultaten av dem,

5) organet har en ansvarsförsäkring för ersättande av skador som eventuellt orsakas av verksamheten, om inte staten ansvarar för skadorna,

6) organet är en i Finland registrerad juridisk person,

7) organets verksamhet är ordnad så att tillsynsmyndigheten har rimliga möjligheter att ordna tillsynen över organet.

Närmare bestämmelser om de förutsättningar för erkännande av besiktningsorgan som avses i 1 mom. och de dokument som påvisar att förutsättningarna föreligger utfärdas genom förordning av statsrådet.

Besiktningsorganet skall anmäla ändringar i förutsättningarna för erkännande till den myndighet som har i uppgift att erkänna besiktningsorganet i fråga.

13 f §

Utförande av besiktningsorganets uppgifter

När besiktningsorganen sköter uppgifter som avses i 13 c § 1 och 2 mom. samt i 20 § 2 mom. skall de iaktta vad som bestäms i lagen om förvaltningsförfarande (598/1982), lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), lagen om delgivning i förvaltningsärenden (232/1966), lagen om översändande av handlingar (74/1954) och språklagen (148/1922). Om besiktningsorganets uppgifter sköts av en i 13 e § 1 mom. 1 punkten avsedd avskild och identifierbar del av en juridisk person, tillämpas dock inte 10 § 1 mom. 4 punkten i lagen om förvaltningsförfarande på besiktningsorganets anställda. Vid behov kan kompletterande bestämmelser om

korrekt utförande av besiktningsorganens uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

Besiktningsorganen är skyldiga att inom gränserna för sitt verksamhetsområde tillhandahålla besiktningsorganstjänster på jämlika grunder till alla som vill ha tjänster. Skyldigheten att tillhandahålla tjänster gäller dock inte ett besiktningsorgan som avses i 13 e § 1 mom. 1 punkten och som är en avskild och identifierbar del av en juridisk person.

När en anställd hos besiktningsorganet utför uppgifter som avses i 13 c § 1 och 2 mom. tillämpas på honom eller henne bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar.

13 g §

Tillsyn över besiktningsorgan

Den myndighet som har i uppgift att erkänna ett besiktningsorgan övervakar besiktningsorganets verksamhet. Den tillsyn som ankommer på ministeriet sköts med bistånd av säkerhetsteknikcentralen. När centralen sköter denna uppgift har den de rättigheter som tillkommer tillsynsmyndigheten enligt 16 §.

Den myndighet som har i uppgift att erkänna ett besiktningsorgan skall återkalla erkännandet av besiktningsorganet, om organet inte längre uppfyller de föreskrivna kraven. Myndigheten kan också återkalla erkännandet av besiktningsorganet för viss tid eller helt och hållet eller ge organet en anmärkning eller en skriftlig varning, om organet inte utför besiktningsorgansuppgifterna på ändamålsenligt sätt eller om det annars handlar i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av denna lag.

Besiktningsorganet skall regelbundet visa den myndighet som övervakar organet att organet uppfyller de krav som ställs för erkännande. Bestämmelser om den rapport som gäller besiktningsorganets verksamhet och om säkerhetsteknikcentralens uppgifter i anslutning till tillsynen utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

13 h §

Anmälan om besiktningsorgan

Erkännande av besiktningsorgan och återkallande av erkännandet anmäls vid behov till Europeiska gemenskapernas kommission samt till de stater som hör till Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet på det sätt som bestäms närmare genom förordning av statsrådet.

13 i §

Registrering

En transportabel tryckbärande anordning som kan orsaka avsevärd fara för människan, miljön eller egendom kan registreras i ett register som förs av säkerhetsteknikcentralen på det sätt som bestäms genom förordning av ministeriet.

15 §

Tillsynsmyndigheternas förbud och begränsningar

De tillsynsmyndigheter som avses i denna lag har inom sitt verksamhetsområde rätt att förbjuda transport av ett farligt ämne, om transporten inte överensstämmer med kraven i denna lag eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av den, samt att bestämma att det farliga ämnet skall lossas på första lämpliga plats vid första lägliga tillfälle, om transporten inte kan fås att motsvara bestämmelserna.

Om en tillsynsmyndighet har vidtagit en åtgärd som avses i 1 mom., skall myndigheten underrätta avsändaren eller en representant för honom om åtgärden, varvid denne utan dröjsmål skall ta hand om godset.

Om avsändaren eller hans representant inte kan anträffas eller om avsändaren eller representanten inte inom den tid tillsynsmyndigheten bestämt har tagit hand om godset eller överlåtit det till någon som har rätt att ha hand om godset eller om kostnaderna för skötseln av godset inte står i rimlig proportion till dess värde, kan staten lösa in godset. Om staten inte löser in godset, har tillsynsmyndigheten rätt att beroende på omständigheterna sälja eller förstöra godset.

Försäljningen av gods skall ordnas i form av offentlig auktion eller, om detta inte utan svårigheter är möjligt, på något annat tillförlitligt sätt. Tillsynsmyndigheten skall om möjligt i god tid underrätta den som har rätt till godset om tid och plats för försäljningen. Försäljningspriset, minskat med de betalningar som belastar godset och med försäljningskostnaderna, skall i ett års tid räknat från försäljningsdagen hållas till förfogande för den som har rätt till godset. Därefter tillhör det tillsynsmyndigheten.

Förstöring av gods skall ordnas på ändamålsenligt sätt. För kostnaderna för förstörandet svarar avsändaren. Tillsynsmyndighetens redovisning i saken får verkställas utan dom eller beslut.

16 §

Rätt till besiktning, upplysningar och undersökningar

De tillsynsmyndigheter som avses i denna lag har inom sitt verksamhetsområde rätt att för tillsynen över iakttagandet av denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den utföra nödvändiga besiktningar samt att för tillsynen få tillträde till ställen där farliga ämnen samt förpackningar och tankar avsedda för transport av farliga ämnen tillverkas, lagras, säljs, installeras, repareras, besiktas, lastas och transporterats och till transportmedel som transporterar farliga ämnen samt ta nödvändiga prover och göra undersökningar.

De tillsynsmyndigheter som avses i 1 mom. har rätt att av avsändaren och transportören, ägaren, innehavaren och tillverkaren av en förpackning eller tank, den som bedriver installations- eller reparationsverksamhet, importören, försäljaren och lagerhållaren samt av besiktningsorganet och andra som berörs av skyldigheterna enligt denna lag och enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av den, utan hinder av den sekretesskyldighet som anges i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet eller i någon annan lag, få upplysningar som är nödvändiga för tillsynen över iakttagandet av denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

De nämnda tillsynsmyndigheterna har

också rätt att ta prover och göra undersökningar, varvid transporten tillfälligt stoppas, om det finns grundad anledning att anta att denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den inte iaktas vid transport av ett farligt ämne. Innan undersökningarna inleds skall den som saken gäller i mån av möjlighet ges tillfälle att bli hörd. Undersökningsresultaten skall delges den som saken gäller.

De prov som avses i 3 mom. skall då näringsidkaren kräver det ersättas till gängse pris, om det inte vid undersökningen konstateras att varan strider mot det som föreskrivs i denna lag eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Den som har gjort sig skyldig till fel eller försummelse är skyldig att ersätta myndigheten för kostnaderna för undersökningar och provtagning.

16 a §

Myndighetstillsyn över förpackningar och tankar

Säkerhetsteknikcentralen övervakar att transportabla förpackningar och tankar överensstämmer med kraven.

Om säkerhetsteknikcentralen konstaterar att en transportabel tryckbärande anordning som hållits i oklanderligt skick och som används för det ändamål som den konstruerats för kan orsaka fara för människors säkerhet eller för egendom under transporten eller vid annan användning, kan centralen

1) temporärt eller permanent förbjuda att sådana tryckbärande anordningar tillverkas, saluförs, säljs och överläts på annat sätt samt används för transport av farliga ämnen,

2) kräva att sådana ändringar görs i den tryckbärande anordningen eller i fråga om tillverkningen eller användningen av den att kraven uppfylls samt kräva att det påvisas att kraven uppfylls,

3) om de förbud och ändringar som avses i 1 och 2 punkten inte kan anses tillräckliga, bestämma att den tryckbärande anordningen skall ändras så att den inte lämpar sig för användning som transportabel tryckbärande anordning eller, om detta inte anses ändamålsenligt, bestämma hur det skall förfaras med den tryckbärande anordningen,

4) förplikta den som tillverkar, importerar eller säljer en tryckbärande anordning att offentligt meddela om en fara som sammanhänger med den tryckbärande anordningen samt att själv lämna ett sådant meddelande på tillverkarens, importörens eller säljarens bekostnad,

5) ålägga verksamhetsidkaren att ersätta kostnaderna för provning och undersökning, om säkerhetsteknikcentralen använder sig av någon av de rättigheter som avses i 1—4 punkten.

Det som bestäms i 2 mom. gäller också transportabla tryckbärande anordningar som exporteras till en medlemsstat inom Europeiska unionen eller till en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Säkerhetsteknikcentralen skall underrätta Europeiska gemenskapernas kommission om åtgärder genom vilka centralen begränsar eller förbjuder utsläppande på marknaden, transport eller användning av en transportabel tryckbärande anordning eller agerar så att anordningen dras bort från marknaden eller tas ur trafik.

Om en transportabel tryckbärande anordning som inte överensstämmer med kraven har försetts med märkning om överensstämmelse enligt 13 b § 3 mom., skall säkerhetsteknikcentralen vidta adekvata åtgärder mot den som har gjort märkningen samt informera Europeiska gemenskapernas kommission samt de stater som hör till Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet om saken.

Även på andra förpackningar och tankar än transportabla tryckbärande anordningar tillämpas det som bestäms i 2 mom. Bestämmelser om tillämpningen av övriga bestämmelser i denna paragraf på dessa förpackningar och tankar utfärdas genom förordning av statsrådet.

16 b §

Märkning om överensstämmelse som saknar grund

Om en märkning om överensstämmelse som avses i 13 b § 3 mom. har fästs utan grund, är den transportabla tryckbärande anordningens ägare eller innehavare eller

tillverkare eller dennes i en medlemsstat inom Europeiska unionen eller i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet etablerade ombud skyldig att vidta åtgärder för att få den transportabla tryckbärande anordningen att stämma överens med bestämmelserna om märkning om överensstämmelse.

Om den skyldighet som anges i 1 mom. inte fullgörs, skall säkerhetsteknikcentralen vidta de åtgärder som avses i 16 a §.

Genom förordning av statsrådet kan det bestämmas att skyldigheterna enligt 1 och 2 mom. också skall tillämpas på andra förpackningar och tankar än transportabla tryckbärande anordningar och på transportabla tryckbärande anordningar för fartygs- och flygtransporter.

17 a §

Handräckning

Polisen, tullverket och gränsbevakningsväsendet skall vid behov lämna de tillsynsmyndigheter som avses i 5 och 6 § handräckning för tillsynen över att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den iakttas och för verkställigheten av lagen och bestämmelserna.

6 kap.

Tvångsmedel och påföljder

18 §

Vite och hot om tvångsutförande

Den tillsynsmyndighet som avses i 5 och 6 § kan förstärka ett förbud eller en föreskrift som den har meddelat med stöd av denna lag med vite eller hot om tvångsutförande så som anges i viteslagen (1113/1990).

7 kap.

Sökande av ändring och verkställighet

20 §

Sökande av rättelse

Rättelse i beslut som den som håller

körtillståndsprov har fattat med stöd av denna lag eller en förordning som har utfärdats med stöd av den får yrkas hos Fordonsförvaltningscentralen, om inte något annat bestäms på något annat ställe i lag eller i förordning. Rättelseyrkandet skall framställas inom 30 dagar från delfäendet av beslutet. Till beslutet skall fogas anvisning om rättelseyrkande.

Om besiktningsorganet förvägrar styrkande eller något annat säkerställande av att en förpackning eller tank överensstämmer med kraven, skall beslutet motiveras och samtidigt skall det meddelas hur sökanden kan få saken upptagen till ny behandling av besiktningsorganet vid ett rättelseförfarande. Rättelseyrkande skall framställas skriftligen inom 30 dagar från det att sökanden har fått del av beslutet. Rättelseyrkandet avgörs av besiktningsorganet. Genom förordning av statsrådet kan vid behov utfärdas närmare bestämmelser om det förfarande som besiktningsorganet skall iakttas vid behandlingen av rättelseyrkanden.

21 §

Sökande av ändring

Ändring i ett beslut som ett besiktningsorgan meddelat vid ett rättelseförfarande enligt 20 § 2 mom. söks hos förvaltningsdomstolen på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

I övrigt gäller i fråga om sökande av ändring förvaltningsprocesslagen.

22 §

Verkställighet

I ett beslut som fattas med stöd av 13 g § 2 mom. samt 15 och 16 a § kan bestämmas att beslutet skall iakttas trots att ändring söks, om inte besvärmyndigheten bestämmer något annat.

23 §

Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter

Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får sekretessbelagda uppgifter som erhållits i

samband med utförandet av uppgifter som avses i denna lag utlämnas till

1) åklagar- och polismyndigheterna för förebyggande och utredning av brott,

2) andra tillsynsmyndigheter och besiktningsorgan som avses i denna lag för utförande av de uppgifter som ankommer på dem,

3) utländska tillsynsmyndigheter och besiktningsorgan som utför uppgifter i samband med transport av farliga ämnen samt till internationella organ för utförande av dessa uppgifter.

Uppgifter som avses i 1 mom. får utan hinder av sekretessbestämmelserna dessutom lämnas ut till behöriga utländska myndigheter och internationella organ för uppfyllande av sådana förpliktelser som fastställs i rådets direktiv 95/50/EG om enhetliga förfaranden för kontroller av vägtransporter av farligt gods eller i ett internationellt avtal som är bindande för Finland.

Polisen, tullverket, Banförvaltningscentralen och gränsbevakningsväsendet kan be en annan stats behöriga myndighet vidta åtgärder som avses i artikel 7.2 andra stycket i det direktiv som avses i 2 mom. eller motsvarande åtgärder som baserar sig på ett internationellt avtal som är bindande för Finland.

24 §

Bemyndigande

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet. Bestämmelser om transport av farliga ämnen på väg och järnväg samt om lufttransport av farliga ämnen och om transport av farliga ämnen som styckegods på fartyg utfärdas genom förordning av statsrådet.

Ministeriet kan vid behov genom förordning utfärda närmare bestämmelser om klassificering och transport av farliga ämnen, transportförbud, förpackningar, tankar, lastning, märkning, godkännande av tankar och förpackningar samt godkännande av utomlands utförda godkännanden och periodiska besiktningar av dem, säkerheten vid transport, lastning och hantering, anmälningar och beredskapsplaner som gäller transporter av farliga ämnen, statistikföring av olyckor i

samband med transporter av farliga ämnen, de detaljerade uppgifter som ankommer på avsändaren, avlastaren, transportören, lastaren, mottagaren, förpackaren och andra parter som har anknytning till transporten samt om andra detaljer i samband med transport av farliga ämnen. I fråga om fartygstransporter utfärdas de närmare bestämmelser som behövs om nämnda saker genom beslut av sjöfartsverket och i fråga om lufttransporter genom beslut av Luftfartsverket.

Ministeriet kan dessutom genom förordning utfärda närmare bestämmelser om begränsning av transporter av farliga ämnen inom vissa områden, om tillsynen över transporter av farliga ämnen och om tillfällig förvaring i anslutning till transporter samt om transport av farliga ämnen i terräng, i hamnar, på bangårdar och flygplatser.

Genom förordning av försvarsministeriet kan bestämmelser som avviker från de bestämmelser som utfärdats med stöd av denna lag utfärdas om sådana transporter av farliga ämnen på väg, i luften, till havs och på inre vattenvägar som utförs under kontroll av försvarsmakten, och genom beslut av försvarsministeriet kan bestämmelser som gäller enskilda fall utfärdas. När transporten sker med försvarsmaktens fordon, fartyg eller luftfartyg eller när det är fråga om försvarsmaktens andra interna transporter på väg, i luften, till havs eller på inre vattenvägar, har huvudstaben enligt vad som närmare bestäms genom förordning av försvarsministeriet rätt att utfärda föreskrifter som avviker från de bestämmelser som utfärdats med stöd av denna lag.

Gränsbevakningsväsendet har rätt att i fråga om transport av farliga ämnen med gränsbevakningsväsendets fartyg eller luftfartyg utfärda bestämmelser som avviker från de bestämmelser som utfärdats med stöd av denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001. Lagens 13 d, 13 e och 13 h § träder dock i kraft den 1 april 2001. Lagens 13 b § 1 och 2 mom., 16 a § 3—5 mom. och 16 b § 1 och 2 mom. träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

Genom denna lag upphävs förordningen den 27 oktober 1995 om besiktningsorgan

som utför besiktningar av tankar och förpackningar som används vid transport av farliga ämnen (1208/1995). De övriga bestämmelser som utfärdats med stöd av bestämmelser som ändras eller upphävs genom denna lag förblir i kraft tills något annat bestäms i fråga om dem.

Förpackningar och tankar som överensstämmer med de bestämmelser som gäller vid lagens ikraftträdande får alltså användas i Finland.

Transportabla tryckbärande anordningar som överensstämmer med de bestämmelser som gäller vid lagens ikraftträdande får släppas ut på marknaden i Finland till den 30 juni 2003 samt tas i bruk här även därefter,

om de har släppts ut på marknaden senast nämnda dag. Den tid för utsläppande på marknaden och ibruktage i anslutning därtill av transportabla tryckbärande anordningar som nämns i detta moment kan senareläggas genom förordning av statsrådet.

Sådana tillstånd för besiktningsorgan som säkerhetsteknikcentralen beviljat med stöd av de bestämmelser som gäller vid lagens ikraftträdande gäller som sådana med de rättigheter och skyldigheter som avses i tillståndet med undantag av sådana besiktningsorgansuppgifter som ansluter sig till transportabla tryckbärande anordningar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 9 februari 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Olli-Pekka Heinonen*

Nr 125

Statsrådets förordning**om ändring av 1 och 2 § statsrådets beslut om svåra och långvariga sjukdomar samt om läkemedel som används vid behandling av dessa och enligt sjukförsäkringslagen ersätts med 100 eller 75 procent av det belopp som överskrider den stadgade fasta självriskandelen**

Given i Helsingfors den 8 februari 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet,

ändras i statsrådets beslut av den 13 januari 1994 om svåra och långvariga sjukdomar samt om läkemedel som används vid behandling av dessa och enligt sjukförsäkringslagen ersätts med 100 eller 75 procent av det belopp som överskrider den stadgade fasta självriskandelen (34/1994) 1 och 2 §, dessa lagrum

sådana de lyder, 1 § delvis ändrad i förordningarna 382/2000 och 897/2000 samt 2 § i nämnda förordning 382/2000, som följer:

1 §
I 9 § 1 mom. sjukförsäkringslagen (364/1963) avsedda svåra och långvariga sjukdomar och vid behandling av dessa nödvändiga i 5 a § avsedda läkemedel, som ersätts med 100 procent av det belopp som överstiger den stadgade fasta självriskandelen, är:

Sjukdom	Läkemedelssubstans
Parkinsonism	1) amantadin 2) bensatropin 3) biperiden 4) bromokriptin 5) entakapon 6) kabergolin 7) levodopa ensamt eller tillsammans med karbidopa eller benserazid 8) metixen 9) orfenadrin 10) pergolid 11) pramipexol 12) procyklidin 13) selegilin 14) trihexyfenidyl

Svåra psykoser och andra svåra mentala störningar

- 1) amitriptylin
 - 2) dixyrazin
 - 3) doxepin
 - 4) flufenazin
 - 5) fluoxetin
 - 6) flupentixol
 - 7) fluvoxamin
 - 8) haloperidol
 - 9) karbamazepin
 - 10) klomipramin
 - 11) klorpromazin
 - 12) klorprotixen
 - 13) klozapin
 - 14) levomepromazin
 - 15) litium
 - 16) maprotilin
 - 17) melperon
 - 18) mianserin
 - 19) mirtazapin
 - 20) moklobemid
 - 21) nortriptylin
 - 22) olanzapin vid behandling av svårbehandlad psykos
 - 23) paroxetin
 - 24) penfluridol
 - 25) perfenazin
 - 26) periciazin
 - 27) pimozid
 - 28) proklorperazin
 - 29) reboxetin
 - 30) remoxiprid
 - 31) risperidon
 - 32) sertralin
 - 33) citalopram
 - 34) sulpirid
 - 35) tioproperazin
 - 36) tioridazin
 - 37) tiotixen
 - 38) trazodon
 - 39) trimipramin
 - 40) zuklopentixol
 - 41) valproat
 - 42) venlafaxin
-

2 §

I 9 § 1 mom. sjukförsäkringslagen avsedda svåra och långvariga sjukdomar och vid behandling av dessa nödvändiga i 5 a § avsedda

läkemedel, som ersätts med 75 procent av det belopp som vid varje inköpstillfälle överstiger den stadgade fasta självriskandelen, är:

Sjukdom	Läkemedelssubstans
Kronisk bronkialastma och kroniska obstruktiva lungsjukdomar som nära påminner om denna	<ol style="list-style-type: none"> 1) aminofyllin 2) betametason 3) beklometason 4) budesonid 5) dexametason 6) efedrin 7) fenoterol 8) flutikason 9) formoterol 10) hydrokortison 11) ipratropium 12) kromoglikat 13) metylprednisolon 14) montelukast 15) nedokromil 16) oxitropium 17) prednisolon 18) prednison 19) salbutamol 20) salmeterol 21) teofyllin 22) terbutalin 23) triamcinolon 24) zafirlukast
Denna förordning träder i kraft den 1 april 2001.	Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 8 februari 2001

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Regeringssekreterare Lauri Pelkonen

Nr 126

Undervisningsministeriets förordning**om ändring av undervisningsministeriets beslut om priser per enhet för anläggningsprojekt inom undervisnings- och biblioteksväsendet**

Given i Helsingfors den 7 februari 2001

I enlighet med undervisningsministeriets beslut

ändras i undervisningsministeriets beslut av den 4 februari 1999 om priser per enhet för anläggningsprojekt inom undervisnings- och biblioteksväsendet (161/1999) 2 §, 4 § 1 mom. och 6 § sådana de lyder i undervisningsministeriets beslut 73/2000, som följer:

2 §

Priset per enhet för ett utrymme som hör till dyrhetsklass 100 är 8 680 mark per nyttokvadratmeter. Priset per enhet för utrymmen som hör till andra dyrhetsklasser fås genom att priset per enhet för ett utrymme i dyrhetsklassen 100 multipliceras med dyrhetsklassen för utrymmet i fråga och resultatet divideras med 100.

4 §

De priser per enhet som uträknats enligt 2 och 3 § höjs på basis av att utrymmena utrustas som följer:

	mk
a) grundläggande utbildning och gymnasieutbildning	830
b) allmänna bibliotek	1 240

6 §

De priser per enhet som avses i 2 och 4 § motsvarar kostnadsnivån vid poängtalet 109,4 enligt byggnadskostnadsindex för november 2000 (1995 = 00).

Denna förordning träder i kraft den 25 februari 2001 och tillämpas på anläggningsprojekt för vilka statsandel beviljas 2001. På projekt som har inletts innan statsandel beviljats, tillämpas dock de för inledningsåret fastställda priserna per enhet.

Helsingfors den 7 februari 2001

Undervisningsminister *Maija Rask*

Överingenjör Erkki Salmio

Nr 127

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om anordnande av övervakning av ekologiskt producerade jordbruksprodukter, livsmedel och alkoholdrycker**

Given i Helsingfors den 9 februari 2001

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut
upphävs i jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 30 mars 2000 om anordnande av övervakning av ekologiskt producerade jordbruksprodukter, livsmedel och alkoholdrycker (346/2000) 20 §,

ändras 1 § 1 mom., 4 §, 6 § 1 mom., 8 §, 9 § 1 mom., 10 §, 11 § 2 mom., 12 § 2 mom., 13 § 1 och 4 mom., 14 och 15 §, 19 § 4 mom. och 22 § samt i bilagan den punkt som gäller övervakning av framställningen och importörerna av ekologiskt producerade livsmedel samt *fogas* till förordningen en ny 8 a § som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning gäller anordnandet av den övervakning som förutsätts i rådets förordning (EEG) nr 2092/91 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel, nedan rådets förordning, samt i Europeiska gemenskapens (EG) lagstiftning som kompletterar nämnda förordning. I fråga om animalieproduktion tillämpas denna förordning endast på sådana djurarter, för vilka det har fastställts enskilda produktionsbestämmelser i bilaga I i rådets förordning eller i den nationella lagstiftningen.

vakningen av framställningen och marknadsföringen av ekologiskt producerade livsmedel. Livsmedelsverket övervakar framställarna och framställningen av ekologiskt producerade livsmedel med bistånd av de kontrollörer som landsbygdsavdelningarna vid arbetskrafts- och näringscentralerna auktoriserat. Om den övervakning som avses i detta moment föreskrivs närmare i 2 kap.

Med avvikelse från den övervakning som avses i 1 mom. skall sådan bearbetning av de egna produkterna som sker på gården och som skall betraktas som framställning i ringa grad övervakas i enlighet med 3 § i denna förordning. Livsmedelsverket ger närmare anvisningar om vad som avses med sådan bearbetning av jordbruksprodukter som skall betraktas som framställning i ringa grad.

Marknadsföringen av ekologiskt producerade livsmedel övervakas av de tillsynsmyndigheter som avses i livsmedelslagen. Kontrollcentralen för växtproduktion och Livsmedelsverket tillställer de tillsynsmyndigheter som avses i livsmedelslagen de registeruppgifter enligt 10 § som de behöver om aktörer som bedriver ekologisk produktion.

4 §

Övervakning av framställningen och marknadsföringen av ekologiska livsmedel som produceras i Finland

Livsmedelsverket planerar och styr över-

Rådets förordning (EEG) Nr 2092/1991 (31991R2092), EGT nr L 198, 22.7.1991 s. 1

6 §

Import av ekologiskt producerade jordbruksprodukter och livsmedel från stater utanför Europeiska unionen

Livsmedelsverket planerar och styr övervakningen av importen av ekologiskt producerade jordbruksprodukter och livsmedel från stater utanför EU, nedan tredje länder. Livsmedelsverket övervakar aktörer som importerar ekologiskt producerade jordbruksprodukter och livsmedel från tredje länder med bistånd av de kontrollörer som landsbygdsavdelningarna vid Arbetskrafts- och näringscentralerna auktoriserat. Om den övervakning som avses i detta moment föreskrivs närmare i 2 kap.

8 §

Ansökan som gäller kontrollsystemet

Kontrollsystem för ekologisk produktion är kontrollsystemen för växtproduktion, animalieproduktion, livsmedelsframställning och import.

En aktör som vill att verksamheten skall omfattas av kontrollsystemet för ekologisk produktion skall i fråga om kontrollsystemen för växtproduktion och animalieproduktion ansöka om detta hos Arbetskrafts- och näringscentralens landsbygdsavdelning. I fråga om kontrollsystemen för livsmedelsframställning och import skall ansökan riktas till Livsmedelsverket och till ansökan skall bifogas en plan för egenkontroll, där de krav som ställs i 8 a § skall tas i beaktande.

Ansökan som gäller ett kontrollsystem skall i fråga om växtproduktion och animalieproduktion göras på Kontrollcentralens för växtproduktion blankett och i fråga om kontrollsystemen för livsmedelsframställning och import på Livsmedelsverkets blankett.

Anvisningar om de utredningar som skall bifogas till ansökan och om innehållet i bilagorna ges av Kontrollcentralen för växtproduktion i fråga om kontrollsystemen för växtproduktion och animalieproduktion och av Livsmedelsverket i fråga om kontrollsystemen för livsmedelsframställning och import.

8 a §

Planen för egenkontroll

Ur den plan för egenkontroll som en aktör som omfattas av kontrollsystemen för livsmedelsframställning och import gör upp bör framgå de aktuella åtgärder genom vilka det garanteras att de försiktighets- och inspektionsåtgärderna som avses i rådets förordning och i denna förordning iaktas och vem som är ansvarig för att dessa åtgärder vidtas.

För övervakningen skall aktören ordna bokföringen så att möjligheten att spåra de ekologiskt producerade jordbruksprodukterna och livsmedlen garanteras. Bokföringen skall planeras så att aktören och tillsynsmyndigheten har möjlighet att direkt få reda på mängden ekologiskt producerade jordbruksprodukter och livsmedel som tagits emot, som finns i lager och som sänts iväg. Därför skall aktören med jämna mellanrum framställa ett sammandrag av mängden ekologiskt producerade jordbruksprodukter och livsmedel som tagits emot, som finns i lager och som sänts iväg (balansräkning).

Aktören skall i planen för egenkontroll garantera att ett mottaget parti av ekologiskt producerade jordbruksprodukter och livsmedel åtföljs av en handling där partiet och dess ursprung samt produktionssättet specificeras och som skall bevaras i två år. Ur planen för egenkontroll skall dessutom framgå hur aktören garanterar att de som levererar oförpackade, ekologiskt producerade jordbruksprodukter och livsmedel omfattas av den kontroll som krävs i rådets förordning.

Om aktören på basis av annan lagstiftning är skyldig att utarbeta en plan för egenkontroll, kan den plan för egenkontroll som avses i denna förordning inkluderas i en annan plan för egenkontroll som aktören utarbetat och verkställt.

Livsmedelsverket ger närmare anvisningar om innehållet i planen för egenkontroll och om tidpunkterna för utarbetandet av balansräkningarna.

9 §

Godkännande för kontrollsystemet

Efter att tillsynsmyndigheten i fråga har fått

en ansökan som avses i 8 § skall myndigheten företa eller verkställa en inledande kontroll av aktörens lokaler. Över kontrollen skall uppgöras en rapport (rapport över den inledande kontrollen), som aktören skall underteckna och som skall delges aktören. Den auktoriserade kontrollören lämnar rapporten till tillsynsmyndigheten. Tillsynsmyndigheten beslutar på basis av ansökan och de bifogade utredningarna samt rapporten över den inledande kontrollen om aktören skall omfattas av kontrollsystemet.

10 §

Register över ekologisk produktion

En aktör som uppfyller de krav som anges i rådets förordning och i denna förordning införs i fråga om växtproduktion och animalieproduktion i det register över ekologisk produktion, som förs av Kontrollcentralen för växtproduktion, inom ramen för den produktionsinriktning som aktören omfattas av. I fråga om livsmedelsframställning och import införs aktören i det register över ekologisk produktion, som förs av Livsmedelsverket, inom ramen för det kontrollsystem som aktören omfattas av.

I registret över ekologisk produktion införs följande uppgifter om varje aktör:

1) aktörens namn, kontaktinformation och datum då ansökan anlänt,

2) i fråga om kontrollsystemet för växtproduktion signum på de bas- och jordbruks-skiften på vilka den ekologiska och eventuellt den konventionella produktionen sker samt sådana områden och produktionsställen som inte har tilldelats någon basskiftessignum, men som används exempelvis för bete, svampodling eller uppsamlingsproduktion,

3) i fråga om kontrollsystemet för animalieproduktion produktionsinriktning för animalieproduktionen och när det gäller ekologiskt uppfödda djur och eventuellt på konventionellt sätt uppfödda djur antalet djur vid kontrolltidpunkten samt uppgift om produktionen eventuellt är säsongbetonad,

4) i fråga om kontrollsystemen för livsmedelsframställning och import information

om vilken verksamhet och vilka produkter det är fråga om,

5) datum då aktören har godkänts för kontrollsystemet,

6) datum då produktionskontrollen har godkänts,

7) eventuella påföljder för aktören vid försummelse av att iaktta bestämmelserna i rådets förordning eller denna förordning, och

8) andra uppgifter som är nödvändiga med tanke på kontrollen.

11 §

Anmälningar

Inom kontrollsystemen för växtproduktion och animalieproduktion skall en aktör som inleder en ny produktionsinriktning omedelbart göra en skriftlig anmälan om detta till Arbetskrafts- och näringscentralens landsbygdsavdelning. Arbetskrafts- och näringscentralens landsbygdsavdelning skall vid behov på basis av anmälan fatta beslut om att en separat inledande kontroll skall företas eller verkställas i enlighet med 9 §. Inom kontrollsystemen för livsmedelsframställning och import skall aktören med anledning av ändringar som gäller verksamhetens eller produkternas art utan dröjsmål göra en skriftlig anmälan till Livsmedelsverket enligt de anvisningar som verket har utfärdat.

12 §

Produktionskontroll

Kontrollören skall göra upp en rapport över kontrollen (*produktionskontrollrapport*), som aktören skall underteckna. Den auktoriserade kontrollören lämnar rapporten till tillsynsmyndigheten. Tillsynsmyndigheten beslutar på basis av produktionskontrollrapporten om godkännande av produktionskontrollen inom 60 dygn från det att produktionskontrollrapporten har inkommit till tillsynsmyndigheten. Inom kontrollsystemen för livsmedelsframställning och import förutsätter godkännandet av produktionskontrollen att aktören har

utarbetat och följt en aktuell plan för egenkontroll.

13 §

Kontrollörer

De kontroller i aktörernas lokaler som avses i 9 och 12 § och som förutsätts enligt rådets förordning utförs i fråga om kontrollsystemen för växtproduktion och animalieproduktion av arbetskrafts- och näringscentralens landsbygdsavdelning eller en kontrollör som den auktoriserat. I fråga om kontrollsystemen för livsmedelsframställning och import utförs kontrollerna av Livsmedelsverket eller med bistånd av en kontrollör som arbetskrafts- och näringscentralens landsbygdsavdelning auktoriserat. I slakterier och inrättningar i samband med dem, för vilka har utsetts en statlig besiktningveterinär, utförs kontrollen av den statliga besiktningveterinären.

Kontrollcentralen för växtproduktion fastställer kvalifikationskraven för de auktoriserade kontrollörerna i fråga om kontrollsystemen för växtproduktion och animalieproduktion och Livsmedelsverket i fråga om kontrollsystemen för livsmedelsframställning och import.

14 §

Avförande ur kontrollsystemet

En aktör kan avföras ur kontrollsystemet antingen helt eller med avseende på en viss produktionsinriktning. Beslutet om avförande av en aktör ur registret fattas i fråga om kontrollsystemen för växtproduktion och animalieproduktion av arbetskrafts- och näringscentralens landsbygdsavdelning och i fråga om kontrollsystemen för livsmedelsframställning och import av Livsmedelsverket.

Uppgiften om att en aktör har avförts ur kontrollsystemet skall meddelas livsmedelstillsynsmyndigheterna i aktörens kommun. Uppgiften om att aktören avförts ur kontrollsystemet för import skall meddelas tullverket.

15 §

Vissa tillstånd

Livsmedelsverket har till uppgift att med stöd av rådets förordning besluta om det i ekologiskt producerade livsmedel och alkoholdrycker tillfälligt kan användas sådana från jordbruket härrörande råvaror som inte har producerats ekologiskt.

Livsmedelsverket har till uppgift att besluta om det tillstånd att från tredje länder importera ekologiskt producerade jordbruksprodukter, livsmedel och alkoholdrycker som avses i artikel 11.6 i rådets förordning. På begäran av Livsmedelsverket skall Kontrollcentralen för växtproduktion ge ett utlåtande om det i fråga om bestämmelserna och kontrollförfarandet gällande jordbruksproduktionen finns grunder för beviljande av det tillstånd som avses i artikel 11.6 i rådets förordning.

19 §

Påföljder

Kontrollcentralen för växtproduktion eller Livsmedelsverket kan i fråga om sitt eget ansvarsområde för en viss tid avföra en aktör ur kontrollsystemet enligt 2 kap. och ur det register som hör till kontrollsystemet, om aktören uppsåtligt eller av grov vårdslöshet har försummat att betala fastställda avgifter.

22 §

Uppföljning av kontrollsystemet och utbildning

Kontrollcentralen för växtproduktion har till uppgift att årligen i fråga om kontrollsystemen för växtproduktion och animalieproduktion och Livsmedelsverket att årligen i fråga om kontrollsystemen för livsmedelsframställning och import göra upp en tillsynsplan med tanke på organiseringen av den kontroll som avses i 2 kap.

Kontrollcentralen för växtproduktion har till uppgift att följa den verksamhet som arbetskrafts- och näringscentralernas landsbygdsavdelningar bedriver inom ramen för uppgifterna enligt denna förordning samt

att för varje år före utgången av mars följande kalenderår lämna en berättelse om denna övervakning till jord- och skogsbruksministeriet. Livsmedelsverket och Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral skall för varje år före utgången av mars följande kalenderår till jord- och skogsbruksministeriet lämna en berättelse om den övervakning som de utfört.

Kontrollcentralen för växtproduktion och Livsmedelsverket ansvarar på sina egna ansvarsområden för utbildningen av auktoriserade kontrollörer och av i 2 kap. avsedda tillsynsmyndigheter för uppgifter som avses i denna förordning.

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2001. Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Kontrollörer som auktoriserats med stöd av lagstiftning som varit gällande före denna förordnings ikraftträdande kan arbeta som i 13 § avsedda kontrollörer utan särskild auktorisering.

Producenter, framställare, de som låter framställa produkter eller förpackare får till och med den 28 februari 2002 saluföra ekologiskt producerade jordbruksprodukter och livsmedel som är försedda med det kodnummer för tillsynsmyndigheten som är

förenligt med de författningar som gällt före denna förordnings ikraftträdande. Andra näringsidkare får saluföra sådana ekologiskt producerade jordbruksprodukter och livsmedel som senast den 28 februari 2002 levererats till dem, fastän produkterna inte beträffande kodnumret för tillsynsmyndigheten uppfyller bestämmelserna i denna förordning.

Det krav som i 12 § 2 mom. i denna förordning anges beträffande planen för egenkontroll tillämpas från och med den 1 januari 2002 på aktörer som före denna förordnings ikraftträdande upptagits i kontrollsystemet för livsmedelsframställning och/eller import i registret över ekologisk produktion.

Anhängiga ansökningar om framställning och import av ekologiskt producerade livsmedel som sänts till Kontrollcentralen för växtproduktion senast den 28 februari 2001 och beslut om anhängiga kontroller samt anhängiga tillstånd överförs efter datumet för denna förordnings ikraftträdande till Livsmedelsverket för behandling. Till Livsmedelsverket överförs dessutom den del av registret över ekologisk produktion som använts vid övervakningen av livsmedelsframställning och import av ekologiskt producerade jordbruksprodukter och livsmedel. Också fattade beslut och beviljade tillstånd samt annat dokumenterat material som gäller kontrollen överförs till Livsmedelsverket.

Helsingfors den 9 februari 2001

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Regeringssekreterare Timo Rämänen

**KODNUMREN FÖR MYNDIGHETER SOM ÖVERVAKAR PRODUKTIONEN AV
EKOLOGISKT PRODUCERADE JORDBRUKSPRODUKTER, LIVSMEDEL OCH
ALKOHOLDRYCKER**

Övervakning av framställningen och importörerna av ekologiskt producerade livsmedel

KODNUMMER

TILLSYNSMYNDIGHET

FI-B

Livsmedelsverket
PB 28, 00581 Helsingfors

Nr 128

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om ändring av jord- och skogsbruksministeriets beslut om avgifter som skall uppbäras för tillsynen över vissa fiskerivaror och fiskanläggningar**

Given i Helsingfors den 12 februari 2001

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut *ändras* i jord- och skogsbruksministeriets beslut av den 2 juni 1999 om avgifter som skall uppbäras för tillsynen över vissa fiskerivaror och fiskanläggningar (715/1999) 1 § 1 mom., 2 § 3 mom. och 3 § 2 mom. som följer:

1 §

I detta beslut bestäms om de avgifter som skall tas ut till staten för sådan livsmedelshygienisk tillsyn över fiskerivaror och fiskanläggningar som utförs av Livsmedelsverket och om de avgifter som skall tas ut till kommunerna för sådan livsmedelshygienisk tillsyn över fiskerivaror och fiskanläggningar som utförs av kommunerna.

timdebitering som täcker kostnaderna skall tillämpas.

3 §

Om den avgift som avses i 1 mom. inte räcker till för att täcka de kostnader som föranleds av tillsynen, kan kommunen eller Livsmedelsverket besluta att man i fråga om de anläggningar som står under deras tillsyn skall tillämpa ett system med timdebitering som täcker kostnaderna.

2 §

Om den avgift som avses i denna paragraf inte räcker till för att täcka de kostnader som föranleds av kontrollen, kan kommunen eller Livsmedelsverket besluta att ett system med

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2001.

Helsingfors den 12 februari 2001

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*Regeringsråd *Kristiina Pajala*

Nr 129

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om ändring av 1 § jord- och skogsbruksministeriets beslut om avgifter som skall uppbäras för köttbesiktning och för tillsynen över vissa anläggningar inom köttbranschen**

Given i Helsingfors den 12 februari 2001

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut *ändras* i jord- och skogsbruksministeriets beslut av den 17 november 1999 om avgifter som skall uppbäras för köttbesiktning och för tillsynen över vissa anläggningar inom köttbranschen (1056/1999) 1 § 1 mom. som följer:

1 §

Tillämpningsområde

som utförs av Livsmedelsverket, länsstyrelserna och kommunerna.

I detta beslut bestäms om de avgifter som skall tas ut till staten eller kommunerna för sådan köttbesiktning och för sådan tillsyn över vissa anläggningar inom köttbranschen

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2001.

Helsingfors den 12 februari 2001

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Regeringsråd Kristiina Pajala

Rådets direktiv 96/43/EG (31996L0043); EGT nr L 162, 1.7.1996, s. 1